

Папка В.С., студентка
Науковий керівник – Гришко В.В., к.е.н., доцент
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У ВИЩІЙ ОСВІТІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Інновації у вищій освіті — це цілеспрямований процес часткових змін, що ведуть до модифікацій мети, змісту, методів і форм навчання. Підвищення конкурентоспроможності будь-якої країни в сучасному світі передбачає перехід від екстенсивного використання людських ресурсів низьким рівнем професійної підготовки до інтенсивного використання висококваліфікованої робочої сили, адаптованої до умов соціально орієнтованої економіки саме інноваційного типу.

Перед закладами вищої освіти стоїть завдання створити умови для підготовки інноваційно орієнтованих фахівців своєї справи. Однією з найважливіших підсистем національної інноваційної системи є підсистема вищої освіти, головною метою якої є формування конкурентоспроможного, висококваліфікованого фахівця з професійними і життєвими навичками, які відповідають потребам сучасного розвитку національної економіки.

Термін «інновація» означає певне нововведення у тому чи іншому аспекті освітньо-виховного процесу. Основу інноваційних процесів в освіті складають дві важливі проблеми. Перша – вивчення, узагальнення і передавання досвіду та інформації. Друга – проблема впровадження досягнень психолого-педагогічної науки у практику.

На мою думку, впровадження інновацій в освітній процес є невід’ємним елементом розвитку вищої освіти взагалі.

Країни-лідери добре усвідомлюють, що в креативній економіці основною цінністю в процесі виробництва є не обладнання, і навіть не технології, а саме творча людина, людина, яка готова вивчати, впроваджувати щось нове і удосконалюватись.

До вищих закладів освіти вступають багато розумних і креативних особистостей, яким іноді не вистачає саме інноваційного підходу до викладання та подачі матеріалу.

Професія педагога вимагає особливої чутливості до постійно оновлюваних тенденцій суспільного буття, здатності до сприйняття, потреб суспільства і відповідного коригування своєї роботи.

Інноваційну спрямованість педагогічної діяльності зумовлюють соціально-економічні перетворення, які вимагають відповідного оновлення освітньої політики, прагнення самих викладачів до освоєння та застосування цих педагогічних новинок, конкуренція загальноосвітніх закладів, яка стимулює пошук нових форм, методів організації навчально-виховного процесу, диктує відповідні критерії щодо добору викладачів.

Впровадження інновацій у вищій освіті підвищить конкурентоспроможність країни, тим самим допоможе просуватися вперед, отримувати нові робочі місця і нових спеціалістів з найрізноманітніших сфер життя.

Список використаних джерел

1. Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи : монографія / за ред. П. Ю. Сауха. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2011. – 5 с.

2. Економіка вищої освіти України: тенденції та механізм розвитку / за ред. акад. НАПНУ В.П. Андрущенка. – К.: Педагогічна преса, 2006. – 208 с.

3. Економічні основи інноваційного розвитку вищих навчальних закладів України / за ред. акад. НАПНУ В.І. Лугового. – К.: Педагогічна преса, 2009. – 384 с.

УДК 027.7-378

Тіцький О.А., аспірант

*Національний університет «Полтавська політехніка ім. Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ОЦІНКА ПРОДУКТІВ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ В ОСВІТНІЙ ТЕХНОЛОГІЇ СУЧАСНОСТІ

Сучасні тенденції в освіті беруть початок від викликів з якими стикається світ протягом останніх років та є логічним продовженням наслідків все більш динамічно зростаючої глобалізації, діджиталізації та мобільності населення. Серед таких тенденцій в Україні – дистанційне навчання; інтенсифікація якого спричинена зокрема такими подіями як пандемія коронавірусу та повномасштабна російсько-українська війна. Сьогодні в мережі Internet можна провести навчальні заняття та семінари, наукові конференції, вебінари та багато іншого. Викладачу доступний широкий арсенал онлайн платформ, які дозволяють зробити процес навчання більш ефективним. Всі сучасні онлайн інструменти можна поділити за їх цільовим призначенням:

1. Для підготовки до заняття
2. Для проведення заняття
3. Для перевірки знань

До першої категорії відносяться такі рішення, як:

1. Google Classroom за допомогою якого викладачі можуть швидко створювати й упорядковувати завдання, надавати результати перевірок і легко спілкуватися зі своїми студентами. Завдяки Google Класу студенти можуть зберігати свої робочі файли й виконувати завдання на Google Диску та спілкуватися з викладачами й однокурсниками напряму [1];

2. Canva for Education який дає змогу створювати цікаві уроки та проводити заняття в класі чи онлайн. Ресурс надає доступ до тисяч шаблонів для будь-якого предмета, класу чи теми; дозволяє створювати цікаві уроки та заняття, використовуючи не захищені авторським правом зображення, шрифти, відео, анімації та функції редагування; інтегрує сторонні інструменти – Canvas, Schoology, D2L, Moodle, Blackboard, Google Клас і Microsoft Teams.

Для проведення заняття, окрім всесвітньвідомого Zoom, все частіше провідні викладачі використовують інтерактивні онлайн дошки.

Серед таких інструментів – сервіс Wizer.me, який дозволяє створювати інтерактивні робочі аркуші, котрі можна використовувати при дистанційному навчанні, для домашніх робіт, для роботи в класі на інтерактивній дошці[3].

Викладач має змогу створювати онлайн аркуші використовуючи відеоуроки, прикріплювати до листів різноманітні завдання і долучати студентів до навчальної роботи. Студенти проходять реєстрацію в сервісі та приступають до виконання поставлених завдань. Викладач у своєму онлайн кабінеті має можливість переглядати відповіді студентів. Також він може створити різні класи і наповнити їх студентами.

Пройти реєстрацію можна використовуючи електронну пошту, а також завдяки обліковим записам Google+ або Edmodo.